

hørerer Skøn,* som kende noget til Landbruget. Jeg er sikker paa, at de allerfleste, som have noget Kendskab til Landbruget, ville være enige med mig i, at der ude paa Landet er Brug for Tusinder og atter Tusinder af Hænder, og at naar Staten sætter alvorlig Kraft ind paa, at støtte Landbruget — hvad der er den naturlige Vej — saa vil vort Landbrug være i Stand til at føde og ernære en dobbelt saa stor Befolkning som den, der nu lever paa Landet; der er god Plads. Men for øvrigt falder det mig ikke ind at ville standse al Industrivirksomhed. Jeg ved meget godt — hvad jeg anser for en Ulykke — at en Masse Mennesker ere dragne ind fra Landet til unaturlige Virksomheder i Byerne, og dersom de pludselig vendte tilbage til Landet, vilde det ogsaa være en Ulykke; men det er netop en af Grundene til, at vi ville være varsomme og kun lempelig gaa ned med Toldbeskyttelsen.

Dermed er jeg færdig med det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Mundberg) og vender mig nu til det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds. Dette ærede Medlem har grundigt misforstaaet mig, naar han tror, at jeg har villet bebrejde ham hans Industrivirksomhed. Nej, det har tværtimod været min Hensigt at yde ham Anerkendelse som en dygtig og praktisk Mand. Jeg anerkender fuldt ud, at han har haft god Forstand paa, hvad Toldbeskyttelsen kan give, og som praktisk Mand har vidst at benytte den, men jeg har den Tro om hans Dygtighed, at han uden Toldbeskyttelse eller i alt Fald med en meget mindre Toldbeskyttelse ogsaa vilde have naaet en ret betydelig Stilling og være kommen godt fremad paa Industriens Omraade. Og jeg vil, bortset fra det enkelte Tilfælde, i al Almindelighed sige, at det kunde være til betydelig Gavn for Industrien paa mange Omraader, hvis den kom til at lære noget mere at staa paa egne Ben. — Hvad det ærede Medlems Bemærkninger om min Teori angaar og om min lidet praktiske Forstand, kan jeg ikke godt selv være Dommer derom, og det er ogsaa overflødigt at komme ind derpaa, men jeg tror dog at burde sige, at jeg har nogen praktisk Forstand paa Landbrug, og at hans Bemærkninger om Kartoflerne ikke vidne om praktisk Forstand paa Landbrug. Man vil vist være enig med mig i, at den Slags Udtalelser, som han fremsatte derom, vise, at han helst maa lade være at tale om Landbrug. Med Hensyn til Kartoflerne vilde han tilkendegive, at det skulde være særdeles til-

lokkende for Landbrugerne i de jyske Hedeegne at have Udsigt til at faa 2 Kr. pr. Tønde Kartofler. Det ærede 5te Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) har i Dag oplyst, at i Aalborgegnen giver man 3 Kr. pr. Tønde Kartofler, og jeg kan oplyse, at i vor Egn giver man indtil 4 Kr., saa der er ikke nogen særlig Tilløkkelse for Landbruget i denne Udsigt.

Det ærede Medlem vilde stille mig op som stokkonservativ. Han har til en vis Grad Ret. Stokkonservativ er jeg ikke, men han har Ret, naar han siger, at jeg er en konservativ Mand. Jeg er konservativ i al min politiske Virksomhed, det har jeg været, lige fra det første jeg fik Sæde i denne Sal, og bliver det ganske sikkert, saa længe jeg lever. Mit Arbejde samler sig i dette ene: en rolig og besindig Udvikling paa det bestaaende Samfunds Grund. Det mener jeg er et konservativt Standpunkt, og det vedkender jeg mig.

Med Hensyn til Handelsbalancen, som vi ikke kunne blive fri for at tale om, skal jeg igen i Dag gøre nogle enkelte Bemærkninger. Jeg sagde i Gaar, at jeg troede, alle Nationaløkonomer nu vare enige om, at naar Indførselsmængden af Værdier gik over Udførselsmængden, var det et Vidnesbyrd om Fremgang for et Land. Det troede jeg ogsaa hørte til disse simple Sandheder, som der nu er saa almindelig Enighed om, at det er overflødigt at drøfte dem videre. Jeg blev jo modsagt paa dette Punkt, og det ærede Medlem vilde modsige igen i Dag. Maa jeg nævne et Par Eksempler. Her er jo ikke Tale om Udførsel og Indførsel af Penge — hvis det var Tilfældet, kunde der være noget i det ærede Medlems Betragtning — men om Ud- og Indførsel af Varer, og den store Omsætning er jo Handel, Vare mod Vare, det ved det ærede Medlem meget godt, det behøver jeg ikke at oplyse ham om. Nu er det klart nok, at dersom der til en Landejendom indføres større Værdier end der udføres derfra, saa er denne Landejendoms Kapital, dens Værdi med Inventarium vokset. Eller lad os nævne et bestemt Eksempel. En Landmand udfører Heste eller bytter Heste for 1000 Kr. imod Køer for 1000 Kr. Hvis han saa gør en god Handel og faar Køer til 1200 Kroners Værdi eller derover, saa indfører han en større Værdi, end han udfører. Men det mente det ærede Medlem var galt. Eller hvis han gør en daarlig Handel og bliver snydt og ikke indfører for mere end 800 Kroners Værdi, saa maa det ærede Medlem mene, det er en god Forretning for ham,